

Pääkirjoitus:

Auto, tekniikka ja kuljetus 4/2016

Harri Pursiainen, Kansliapäällikkö LVM.

Anne Berner, Liikenneministeri.

"Hyödyttömät idiootit" Suomen nousun esteenä

Ennen puhuttiin "Hämeen hitaista". Ja naurettiin. Nyt puhutaan "Suomen hitaista". Nauru hyytyy. Suomen hitaus reagoida maailman muuttuvaan menoon estää nousun taloudellisesta ahdingosta. Olemme omaa hitauttamme Euroopan periferiassa juuttumassa Euroopan hännille.

Asia korostuu monella tavalla kuljetuksissa, liikenneinfraassa, kilpailukyvyssä. Tieverkko on kuin ihmisellä verisuonisto, kuljetusteho kuin verenvirtaus suonissa, veri kuin ajoneuvokalusto ja hemoglobiinit kuin työpaikat ja osaaminen ajoneuvoissa.

Suomen liikenneinfra on kuin 98-vuotiaalla verisuonisto, kuljetusteho kuin kalkkeutuneen suoniston, kuljetuskalusto halpamaatasoa ja iskukyky kuin pahasti aneemisella.

Kaikki johtuu kuten ihmisellä sydämen kunnosta ja toiminnasta: Suomen hallituksesta ja liikenneministeriöstä!

Hallitus nipistää liikenneinfraa, Suomen sisäinen lento-, vesi-, tie- ja rataverkko rapistuvat kiihtyvästi, korjausvelka kasvaa ja kuljetusteho laskee, kalusto ja kotimaiset tekijät ovat polvillaan järjestöjen määräysten edessä.

Kuljetuselinkeinomme on lamaannutettu valtion toimesta!

Lamaantuminen on iskenyt sydämen etukammioon: liikenneministeriöön. Historiamme alusta asti se on eduskunnassa tunnettu heikosta toiminnastaan, mutta lamaantuminen iski 10 vuotta sitten, 2006. Samana vuonna Harri Pursiainen valittiin ministeriön "toimitusjohtajaksi",

kansliapäälliköksi.

Siitä lähtien on turhaan peräänkuulutettu korjauksia maan kaikkien liikennemuotojen pahimpien solmujen avaamiseksi. Turhaan. Lopulta lamaantuneen ministeriön oli pakko ulkoistaa pysähtyneitä toimintojaan, jolloin syntyivät Trafi, Liikennevirasto ja Finavia. Valtion kustannukset ovat kasvaneet, mutta solmut eivät ole auenneet.

Pahimmat solmut odottavat yhä peruskorjausta: ammattikuljettajien ihmisoikeuksien palautus ja tasapuolinen kohtelu lain edessä, liikenneviraston virhepistejärjestelmä erottamaan lievät rikkomukset liikenneturvallisuutta vaarantavista, autoilijoiden tasapuolinen kohtelu muiden "liikennepelaajien" kanssa, raskaan liikenteen rengasmääräysten saattaminen muiden pohjoismaiden sekä liikenneturvallisuuden edellyttämälle tasolle, ajo-opetuksen saattaminen nykyajan edellyttämälle tasolle, EU:n ammattipätevyyskoulutuksen suomalaisen tulkinnan järjeistäminen, kabotaasimääräysten harmonisointi Pohjoismaiden kesken, ajo- ja lepoaikojen järjeistäminen Suomen olosuhteiden ja kilpailukyvyn vaatimusten mukaan, ym., ym. Listaa voisi jatkaa pitkään.

Liikenneministeriö on

Harri Pursiainen

johtamalla hautonut ja yrittänyt synnyttää muutoksia kuin halvaantunut. Kun hommasta ei valmista synny, solmu toisen jälkeen on leivottu jättipakettiin nimeltä "Tieliikenteen kokonaisuudistus". Sen on pitänyt tulla eduskunnan käsittelyyn jo vuonna 2012! Eilisen tiedon mukaan kukaan ei Liikenneministeriössä osaa vielääkään ennustaa, milloin se joskus kypsyy annettavaksi eduskunnan, sen liikennevaliokunnan ja muiden asiaan liittyvien valiokuntien käsittelyyn. Kaikki on hahmottomassa tulevaisuudessa.

Kipeimpiä ratkaistavia ovat nyt vihdoin virhepistejärjestelmän aikaansaaminen, ammattikuljettajilta vaadittavan oppisopimuskoulutuksen järjeistäminen, ajokoulutuksen ja ajokorttivaatimusten uudistaminen, ammattikuljettajien ihmisoikeuksien palauttaminen ja raskaan liikenteen rengasvaatimusten saattaminen muiden pohjoismaiden vaatimuksia vastaaviksi. Nämä palaset on kyettävä irrottamaan liikenneministeriön valmistumattomasta teoksesta "Tieliikenteen kokonaisuudistus"!

Suomen on herättävä näkemään liikenneministeriön turmiollinen halvaantuminen. Pitkä rivi "hyödyttömiä idiootteja" liikenneministereinä eivät ole saaneet muuta aikaan kuin mallinukkeina pelehtimistä julkisuudessa. On hallituksen aika puuttua peliin!

